UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lauacrum conciencie omnibus sacerdotibus perutile

Jacobus <de Gruytrode>

[Leipzig], 1495

Capitulum .xviij. Sacerdos celebratiuus ad locum secretum vadat [et] ibi se recolligendo disponat

urn:nbn:de:hbz:466:1-30750

Visual Library

xiv. Sine me nihil poteſtis facere. ſcz bonū. Et ꝙ beat⁹ Pau
lus ſimiliter verum dixit. Ego omnia poſſuz in eo qui me
confortat. i. in deo. qui ⁊ ꝯfortauit omnes martires vtriuſqꝫ
ſexus. ſimiliter ⁊ oēs electos. Dic ergo in deuotōe cordis cuꝫ
Pſal. Unā peciȷ a domino videlicet petitōnem. ⁊ hanc re=
quiram. i. deſidero ſup omnes peticōnes. vt ſcz vt habitem
in domo domini. i. in ſua ſctā gracia oīb⁹ dieb⁹ vite mee ⁊
p⁹ hāc vitā in gloria cuꝫ oībus ſanctis ⁊ electis. per iheſum
chriſtum dominū noſtrum. De his oībus iam ſupra dictis
ſequitur exemplum. ¶ Erat enim quidam valde deuotus
frater ſecularis ac laycus in vna ſilua in quadā cella ſolita
ri⁹. qui ſedule ⁊ cū magna deuotōe deū rogabat. Ut ſibi in
quo oꝑe magis pre omnibus alijs bōis operib⁹ haberet cō
placentiā oſtenderet. ⁊ in quo homo magis mereret. Et dū
ſuam ſic longo tempore ꝯtinuaret peticionem cuꝫ magno
deſiderio. Tandeꝫ eum de⁹ exaudiuit tali modo. Nam cuꝫ
ſemel ſolus in ſua cella deum exoraret. Et in dicta ſua peti=
ciōe ſtaret. Quidam ad ianuā celle ſue pulſauit. Et ipe exi
ens ianuam aperuit. ⁊ ante ianuā Chriſtū crucē magnaꝫ
in humeris portantem vidit. Mox iſte frater ad pedes eius
cecidit. et ipm quid hoc ſignificaret rogauit. Qui ait ad fra
trem. Multū tp̄e rogaſti me vt ſignificarē tibi quid ſit gra=
ciſſimū mihi. ſeruiciuꝫ in quo maxime ꝯplaceaꝫ. Ecce nūc
tibi demonſtro. certe qui portat crucem per iugem memoriā
mee paſſionis in graciarū actōe. hic exhibit mihi placētiſſi=
mum ſeruiciū inter omnia oꝑa bona magis meritoriū. Et
cuꝫ hec dixiſſet ab oculis fratris euanuit. Frater vero de ſua
exauditōne multum gaudens et cellam ſuā intrās totum
ſe ad memorandum Chriſti paſſionē cum lachrimis quo=
tidie dedit. Et in breui in magnum ſanctū virum plurima
facientem miracula creuit ⁊c̄.

¶ Sacerdos celebratu⁹ ad locum ſecretum vadat. ⁊
ibi ſe recolligendo diſponat. ¶ Capitulum xviij.

Capitulum xviij.

Sacerdos igitur miſſam celebraturus ad locum ſe
cretum ⁊ maxime in ſecreto noctis ſilentio vadat
et a cūctis ſe in quātum poteſt abſtrahat. ⁊ intra
ſemetipm̄ totum ſe colligat. vt nec ſenſus nec co-
gitatio ad aliquid aliud diffundatur. ſuāqꝫ ꝯſciētiā diligē
ter diſcuciat. ⁊ qđ vicioſuꝫ inuenerit lachrimarū abūdātia
lauare ſtudeat. et a deo omnium ſuoꝝ peccaminū abſolutio
nem a pena ⁊ a culpa nūc ⁊ in hora mortis ſue ſibi donari
petat. Nā decet magna a magnis petere. quos etiam dona
magna decet dare. Modo nō eſt maior dn̄s q̄ꝫ deus noſter
omnipotens. qui quāto plus dat. tanto plus abūdat. Nam
peccator mortalis ē ipſius dyaboli. qui ſi ſuorū omniū pec
catoꝝ veniam a deo humiliter petit ⁊ deus ſibi donauerit.
Mox erit ipſius dei qui prius fuerat dyaboli. Deīde poſt re
miſſionē omniū ſuoꝝ pctōꝝ petat graciā dei ſine q̄ nullū
opus bonū pōt perfici. vt eſt memoria paſſionis chriſti. De
īnde ſe inquātum poteſt humiliet. ⁊ recordet electi abrahe
qui ſe ſolummō loqui cū deo eſtimauit indignū. dicens. Lo
quor ad dominū meū cū ſim puluis ⁊ cinis. Similiter ſan
ctiſſimi Johānis baptiſte. qui ſe reputauit indignū ad ſol-
uendū ſuoꝝ corrigiā calciamētoꝝ et ad tangendū verticē
ei⁹ ſctm̄. Sicut ſcriptū eſt de eo. Cōtremuit baptiſta. et non
audet tangere ſctm̄ dei verticem. Et dicat cuꝫ his. Ego mi
ſer infinita maiora debeo facere videlicet ipm̄ cōſecrare trac
tare ſumere ⁊ manducare. cum etiā non ſim ſol⁹ puluis. ſed
etiam pctōr vilis ⁊ abiectio plebis. Et ſi eum non ſumpſero
cōminat mihi malum dicens. Niſi mādu cauerit is carneꝫ
filij homīs. ⁊ biberitis ei⁹ ſāguinē nō habebitis vitā in vo-
bis. videlicꝫ ī gracia mea radicatiua ⁊ fundatiua. Sꝫ ſi fe
cero ipſe ꝑmittit mihi magna ⁊ mirabilia dona in hac la-
chrimaꝝ valle. vt videlicꝫ ꝙ ipē ī me maneat. ⁊ operet per
me omnem ſuā voluntatē vſqꝫ ad mortē incluſiue. ⁊ vt ego
maneā in eo per iugē deſideriū veniendi ad euꝫ in celeſtem

patriam. ad quā nos pie inuitat dicēs. Venite bn̄dicti pa=
tris mei percipite ⁊c̄. Et allibi dicit. Venite comedite panē
meū et bibite vinū quod miſcui vobis. Hec em̄ ⁊ plura ſimi
lia merito deberent nos ꝓuocare ad ſepi⁹ ip̄m deuote recipi
endū. Nā quelibet digna ꝯmunio erit tibi iuuamē in celo
et pl⁹ augmētabit tibi gaudiū quo ad eſſentiale ꝓmiū. q̄ȝ ſi
mille clauſtrales poſt mortē tuā ꝓ te orarēt aut ſi mille ſa=
cerdotes ꝓ te orātes celebrarēt. qꝛ magna ē diſtācia inter tē=
pus gracie ⁊ tp̄s iuſtitie. Dedit em̄ nobis miſiricors deus in
iſto ſalutifero tp̄e gracie diē ꝓ anno. Noli ergo mi frater te
negligere ī iſto tp̄e gracie. Sȝ dic cū magna cordis deuoti
one et ī vera ꝯtritōne ac firmo ꝓpoſito vlterius te nō velle
peccare ſaltem mortaliter. Heu me miſeruȝ peccōrem quis da
bit aquā capiti meo. et oculis meis fonteȝ lachrimarū. Uti=
nā flere poſſeȝ guttas ſeu lachrīas ſaguineas vſqȝ ad no
uiſſimū diē ꝓpter peccata mea īfinita. Peccaui em̄ ſup̄ are=
nā maris. ⁊ nō ſuȝ dign⁹ videre altitudinē celi ꝑ mltitudie
peccōꝝ meorum. qm̄ ſentio me ſepius ⁊ quaſi ſemper indigne
accediſſe et n̄ digne diſpoſitū fuiſſe ad tractādū dn̄m̄ me
um altiſſimū. ¶ O ſumma maieſtas, O inexhauſta caritas
quantā irreuerētiā exhibui tibi. qua etiā nec exprimere va
leo nō tamē ideo deſperabo, Sȝ ad te miſc̄die fontē ꝯfugio
ſicut egrot⁹ ad medicum. qui ꝯfugiētes ad te publicanos ⁊
peccōres ſp̄ miſericorditer ſuſcepiſti. ¶ Et ideo peto te hūiliter.
O mi domine ieſu xp̄e vt ꝓpter meritū tue ſanctiſſime paſ=
ſionis des mihi verā deuocionē et ſufficiētes ꝯtritōneȝ et la
ues me ab iniquitate mea in ſaguine tuo ꝓ me effuſo ad di
gne et deuote ꝑ ampli⁹ te tractāduȝ et ſumēduȝ. et diuinuȝ
miſſe officiū laudabiliter ꝑficiendū tibi ad gloriā et laudeȝ
et oim̄ fideliū tuoꝝ viuorū et mortuoꝝ ad ſalutem ¶ Amen.
¶ Exemplum Erat quidā frater in heremo q̄ ſatis auſte=
rā et ſtrictā vitā ducebat. Sȝ nō ſm̄ ſcientiā. i. volūtatem
dei. Nam ille frater nō comedebat cibos hoīm ſed pecoꝝ.

Ipſe eñ ſummo mane finitis ſuis orõnibꝰ exiebat de cella
ad ſiluã ⁊ cetera loca amena. ⁊ ſolummodo comedebat ra-
dices ⁊ herbas cibos iumentoꝝ. Et in maximã ſibi penã ab
ſtinebat ab omnibꝰ cibis hominũ. Et ſe maxime affligebat
in quo ſe deo obſequiũ maximũ preſtare credebat. Videns
vero deus ſuam ſimplicitatem miſit ad eum angelũ qui ſi-
bi diceret. O mi frater nimiuz te affligis. ſed fructum modi-
cũ reportas. Melius eſſet te in cella tua manere ⁊ cibos ho-
minũ comedere. ⁊ quotidie chriſti dei tui paſſionẽ ⁊ eiꝰ tur-
piſſimã mortẽ ꝑ quam te et totuz genus humanum de po-
teſtate dyabolica redemit memorari. Audiẽs hec frater et
ãgelũ dei eſſe intelligẽs. de cetero in cella manſit. ⁊ cibos hu-
manos cõmedit. et quotidie chriſti paſſiõis memoriam cuz
lachrimis habuit. et ĩ breui in magnũ et miraculoſuz virũ
profecit. Sic mi frater et tu vis facere videlicz cũ tuis ouibꝰ
et beneficio tuo in ſeculo manere. et cibos hũanos comede-
re. Fac mi fratꝛ hoc idẽ et habe quotidie dei tui Jeſu xpi cũ
lachrimis memoriam paſſionis et ſaluus eris

¶ Plebanꝰ neſciens habere xpi paſſiõis memoriã petit a fratre religioſo informari. ¶ Capitulum. xix.

O Mi Germane anguſtie ſunt mihi vndiqz quo-
cunqz me diuerto. Et nimis anguſtam facis mi-
hi viam que ducit ad patriam. Nam mihi nunc
ſcribis de alia via ꝑter ingreſſum religionis vi-
delicet de dominice paſſionis Chriſti ieſu memo-
ria que longe eſt a me. et omnino mihi ignota. Heu quid di-
cam. Nã cũctis diebꝰ vite mee xpi paſſiõis memoriã nũqz
habui niſi ĩ magna feria ſexta. qñ me oportebat eãdẽ ꝑplo
meo ꝑdicare. qđ tñ hucuſqz raro feci. Sz illđ ſalutiferũ opꝰ
ſociis diuinoꝝ ad ꝑficiendum cõmiſi. Sed tamen ratio di-
ctat. et intellectus meus apprehendit. ꝙ eſt opus maxĩe ſalu-
tiferũ et meritoriũ apud dominũ noſtrũ Jeſuz xpm videlicz